

Arrest

nr. 104 151 van 31 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. GLAS en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn van Tsjetsjeense origine wonende te Grozny (Starye Atagi). Uw zus, L. D. (...), was gehuwd met M. A. M. (...), de broer van rebellenleider T. A. M. (...). Beide broers werden federaal opgespoord door de autoriteiten. Uw zus vluchtte in 2009 naar Frankrijk, waar haar de vluchtelingenstatus werd toegekend. Ook uw oudste broer woont in Frankrijk. Uw ouders wonen nog in Grozny. Zij ervaren geen problemen als gevolg van uw problemen.

U had een nauwe band met uw schoonbroer M. M. (...). U ging vaak op bezoek bij de twee broers, u ging met hen winkelen en jullie keken naar dezelfde films. U zag uw schoonbroer M. (...) voor het laatst ongeveer twee à drie weken voor zijn ontvoering op 25 maart 2004. T. (...) zag u voor het laatst zo een twee à drie maanden voor hij vermoord werd op 10 mei 2006. Omwille van uw verwantschap met de gebroeders M. (...) kreeg u problemen met de autoriteiten in april 2012. U werd op 8 februari 2012

en op 5 april 2012 opgeroepen bij rechercheur C. (...). U gaf gevolg aan beide convocaties en begaf u op het Ministerie van Binnenlandse Zaken te Grozny. U werd er beide keren ontvangen door luitenant C. (...). U gaf hem uw paspoort en u werd door hem ondervraagd over uw verblijfplaats, uw reizen, uw activiteiten en uw zus. Hierna verliet u het gebouw. Ook de daaropvolgende keer toen u werd opgeroepen op het Ministerie, gaf u hem uw paspoort en vroeg hij u of u wist dat uw naam op een lijst stond van personen die op federaal niveau opgespoord werden in verband met de gebroeders M. (...). Hij zei dat u verplicht was om alles te vertellen, dat u in principe moest weten waar wapens werden bewaard en het beter voor u zou zijn mocht u de nodige papieren tekenen. U antwoordde dat u hierover niets wist en dat u geen document zou ondertekenen. Hij keek uw adres na en hield uw intern Russisch paspoort in. Hij zei dat u het terug zou krijgen binnen enkele dagen.

Op 10 april 2012 werd u omstreeks 11 uur 's nachts van bij u thuis ontvoerd. U werd uit uw woning gehaald maar u weet niet door wie aangezien zij zich niet legitimeerden. U vermoedt dat deze personen deel uitmaken van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. U werd vastgehouden in een betonnen kamer zonder ramen tot de ochtend van 12 april 2012. In deze kamer kreeg u handboeien om en u moest gaan zitten op een metalen stoel. U werd geslagen en geschopt. Er werden u vragen gesteld omtrent de verblijfplaats van uw zus. U antwoordde dat ze in Europa leefde maar uw antwoord werd genegeerd en u werd verder geslagen. Men wou ook weten waar bepaalde wapens werden verborgen.

Uw vader regelde uw vrijlating via luitenant C. (...). Hij is een kennis van een voormalige klasgenoot van uw vader. Uw vader betaalde 16.000 roebels losgeld. Deze som werd overhandigd aan C. (...).

U werd op 12 april 2012 's ochtends gedropt in een buitenwijk van Grozny en werd daar opgepikt door uw vader.

C. (...) was verantwoordelijk voor de behandeling van uw dossier voor een periode van twee à drie weken. Dit was de tijd die u nodig had om uw vlucht uit Tsjetsjenië voor te bereiden. Hierna zou uw dossier worden doorverwezen.

U vertrok op 11 mei 2012 vanuit Grozny samen met een vrachtwagenchauffeur naar Rusland. U had een document bij zich dat uw aanwezigheid in de vrachtwagen als assistent van de chauffeur en het ontbreken van uw intern Russisch paspoort zou verantwoorden, in het geval u zou worden gecontroleerd aan de Russische grens. Vervolgens werd u in Rusland door een smokkelaar op de bus gezet richting België. Op de bus zat u verborgen in een bagagecompartiment naast de chauffeur. U kwam in België aan op 16 mei 2012 en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

U weet niet of u reisde met een internationaal paspoort. Uw vader zorgde voor de aanmaak van documenten voor uw vertrek, maar welke documenten er precies werden aangemaakt weet u niet.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een kopie van enkele bladzijden uit uw intern Russisch paspoort, uw geboorteakte, uw rijbewijs, een rijbekwaamheidsattest, een rijkschoolopleidingsattest, uw bestuurderskaart, uw diploma van het middelbaar onderwijs (korte type), uw diploma van het middelbaar onderwijs (lange type), een attest ter bevestiging van het afleggen van het staatsexamen, twee convocaties, het schrijven van uw advocaat wat betreft het asioldossier van uw zus (per fax) en een brief van uw zus (05.12.2012) (per fax).

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u begin 2012 werd vervolgd door de Tsjetsjeense autoriteiten omwille van uw verwantschap met de gebroeders M. (...). T. M. (...), de broer van de echtgenoot van uw zus, was een lokale rebellenleider. Hijzelf en zijn broer M. M. (...) -uw schoonbroer die werd ontvoerd

in 2004 en sindsdien spoorloos verdwenen is- werden federaal opgespoord door de autoriteiten (CGVS, p. 3, 4, 10-11). T. (...) werd vermoord in 2006.

U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Vooreerst dient gesteld dat het feit dat de gebroeders M. (...) vervolgd werden door de autoriteiten en federaal werden opgespoord evenals het feit dat T. M. (...) in 2006 overleed en M. M. (...) in 2004 werd ontvoerd, niet in twijfel wordt getrokken door het Commissariaat-generaal. Wel rijzen er twijfels over uw verklaarde verwantschap met deze twee broers. Zo hebt u geen enkel begin van bewijs aangebracht ter bevestiging van uw verwantschap met de gebroeders M. (...). Op het gehoor werd u gevraagd of u aanwijzingen kon voorleggen van uw verklaarde verwantschap. U stelde dat u geen foto's bezit waar u op zou staan met één of beide broers aangezien u niet graag in beeld kwam, maar dat u wel foto's bezat van beide broers (CGVS, p. 12). U verklaarde dat u een hechte band onderhield met de gebroeders M. (...). Zo keken jullie naar dezelfde films, gingen jullie samen winkelen, ging u vaak bij hen op bezoek en ging u vooral om met M. (...) omdat hij met uw zus was getrouwd (CGVS, p. 10). Gezien uw verklaarde vriendschap met de gebroeders M. (...) kan er minstens verwacht worden dat u enig begin van bewijs voorlegt dat uw verklaringen over uw band met uw schoonbroer en diens broer kan ondersteunen of waaruit deze band kan afgeleid worden. Uit de verklaringen van uw zus blijkt overigens evenmin dat zij verwant was met M. (...)/T. (...) M. (...) (zie brief van 05.12.2012).

Mochten uw verklaringen over uw verklaarde verwantschap met de gebroeders M. (...) toch geloofwaardig zijn, quod non, zijn er verschillende elementen die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas onderuit halen.

U verklaarde dat u in april 2012 werd ontvoerd en vervolgens door de Tsjetsjeense autoriteiten werd mishandeld en uitgevraagd over wat u wist over de broers M. (...). Het is echter weinig aannemelijk dat u, die bovendien verklaarde een tegenstander van de rebellenbeweging te zijn geweest, nog in 2012 oftewel 6 jaar na de dood van T. M. (...) en 8 jaar na de ontvoering van M. M. (...), plots vervolgd zou worden omwille van uw verwantschap met de gebroeders M. (...) omdat nog naar verborgen wapens zou worden gezocht (CGVS, p. 8-9, 11, 12, 13 en 15). Deze onwaarschijnlijkheid wordt nog versterkt door uw verklaringen dat nog voor de dood van T. (...) (in 2006) bij u thuis meerdere huiszoekingen werden gehouden, waarbij enkele vragen gesteld werden over T. (...)’s verblijfplaats en er werd gezocht naar iemand of naar iets, maar dat er sindsdien geen huiszoekingen meer werden gehouden (CGVS, p. 13).

Tevens is het weinig aannemelijk dat luitenant C. (...), die u informeerde dat u op een lijst van federaal gezochte personen stond, het risico zou hebben genomen u zomaar te laten gaan, zij het tegen een (relatief kleine) geldelijke vergoeding, zeker gezien de moeite die de autoriteiten zich nog getroostten om u nota bene 6 jaar na T. (...)’s dood nog te pakken te krijgen.

Ter staving van uw asielrelaas legde u twee oproepingsbrieven voor. Wat betreft de convocatie waarop de datum 05.04.2012 vermeld staat, stelde u ze te hebben ontvangen op 5 april 2012. Geconfronteerd met het feit dat –volgens de convocatie- deze datum niet de datum van ontvangst maar de datum van oproeping betreft, verklaarde u dat u de vraag op uw manier had geïnterpreteerd (CGVS, p. 5). Even later verklaarde u de convocatie te hebben ontvangen op 5 april 2012 en er de dag nadien gevolg aan te hebben gegeven. Dit was ook het geval voor de andere door u voorgelegde convocatie, waarop staat dat u zich op 8 februari 2012 moest melden. U verklaarde niet te weten waarom de datum op deze manier werd opgetekend op de convocatie(s), misschien werd het wel met opzet gedaan (CGVS, p. 16). Uw verklaringen in dit verband kunnen echter niet overtuigen. Bovendien kan nergens uit beide convocaties afgeleid worden in welke hoedanigheid, aangaande welke zaak of waarom u wordt opgeroepen. Het is verder opvallend dat op beide convocaties de stempel/hoofding van de uitgevende instantie ontbreekt in de linkerbovenhoek. In de plaats daarvan staan uw naam en adres ingevuld met onmiddellijk daaronder het adres van de instantie waar u zich moest vertonen zonder verdere duiding van desbetreffende instantie. Nog steeds in de linkerbovenhoek staat in de plaats van uw patroniem niet S.(l).. (...), maar S.(s).. (...) geschreven. Beide convocaties zijn niet ondertekend, noch wordt er een datum van uitgifte op vermeld. Verder rijst het vermoeden dat deze convocaties fotokopies betreffen omwille van de zichtbare lijn aan de linkerkant van elke convocatie die doorloopt. Bijgevolg ontstaat het vermoeden dat deze convocaties vervalst zijn en ondermijnen ze dan ook verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder moet opgemerkt worden dat u niets wist te vertellen over de evolutie van uw problemen na uw vertrek uit het thuisland. Om uw actuele vrees in te schatten en op de hoogte te blijven van de evolutie van uw persoonlijke problemen, verwacht het Commissariaat-generaal echter dat u vanuit België tracht maximaal informatie te bekomen over de verdere evolutie van uw problemen. U wist niet of de autoriteiten nog naar u hebben gezocht of geïnformeerd. U stelde dat u zich niet kon informeren via de telefoon omdat het type gesprek dat u zou voeren negatieve gevolgen zou kunnen hebben op uw familieleden. Uw familie zou namelijk kunnen worden ondervraagd door de autoriteiten (CGVS, p. 14). Welnu, dit is geen afdoende argument om u niet te informeren; u kunt vanuit België ook op

discrete manier in contact komen met uw familie. Er bestaan immers andere communicatiemiddelen dan de telefoon. Uw onwetendheid over de verdere evolutie van uw problemen en gebrek aan initiatief op dit vlak tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsproblemen, kan er evenmin geloof worden gehecht aan het feit dat uw binnenlands paspoort ingehouden zou zijn toen u zich presenteerde bij C. (...) (CGVS, p. 4, 5, 15). Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw binnenlands paspoort, hét identiteitsdocument van de Russische staatsburger bij uitstek, probeert achter te houden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over de eventuele uitreiking van een internationaal paspoort te verzwijgen.

Aangaande uw reisroute verklaarde u dat u vanuit Rusland naar België reisde in één en dezelfde bus. U stelde dat u onderweg geen persoonlijke (paspoort)controle hebt gehad aangezien u verborgen zat in een bagagecompartiment achter de chauffeur. U weet niet of u reisde met een internationaal paspoort. Uw vader zorgde voor de aanmaak van documenten voor uw vertrek, maar welke documenten precies werden aangemaakt en vervolgens gebruikt bij de EU-buitengrensovergang weet u niet (CGVS, p. 5-7). Dergelijke voorstelling van zaken aangaande uw reis naar België is echter weinig geloofwaardig. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt namelijk dat aan de grensposten van de Schengenlanden alle bussen grondig gecontroleerd worden. Zo wordt het voertuig doorzocht om te controleren op verstekelingen en smokkelwaar. Alle transport ondergaat steeds twee controles: grenscontrole door de Border Guards en douanecontrole. Voor de controles hebben Border Guards en douane verschillende technische middelen ter beschikking: CO2 detectieapparatuur, drugshonden, micro-search, x-ray scans, videoendoscops, mini-video camera's. Al naargelang het risicoprofiel wordt bepaald welke middelen worden gebruikt. Het komt zelden voor dat er verstekelingen gevonden worden. De potentiële illegale verstekelingen en de mensensmokkelaars weten dat het risico op ontdekking zeer groot is. Gezien deze informatie is het bijgevolg weinig aannemelijk te noemen dat u op de door u beschreven wijze als verstekeling in de bagageruimte van een bus de Europese Unie zou binnengekomen zijn. Deze vaststelling van een gebrek aan geloofwaardigheid betreffende uw reisroute naar België is zwaarwichtig. Behalve dat de werkelijke omstandigheden van uw reis onbekend zijn, kan dit er ook op wijzen dat u reisdocumenten die u bij uw ware reis naar België zou hebben gebruikt, verborgen houdt.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

De in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. De kopie van enkele bladzijden uit uw intern Russisch paspoort, uw geboorteakte, uw rijbewijs, een rijbekwaamheidsattest, een rijsschoolopleidingsattest, uw bestuurderskaart, uw diploma van het middelbaar onderwijs (korte type), uw diploma van het middelbaar onderwijs (lange type) en het attest ter bevestiging van het afleggen van het staatsexamen, bevatten enkel persoonsgegevens en gegevens over de opleidingen die u genoten heeft, die hier niet betwist worden. De convocaties werden hoger besproken.

Wat betreft het schrijven van uw advocaat als zou de brief van uw zus -waarin zij bevestigt dat u haar broer bent en dat uw leven in gevaar is (brief van 05.12.2012)- de waarachtigheid van uw verhaal bevestigen, dient gesteld dat desbetreffende brief geen aanwijzing vormt van uw band met de gebroeders M. (...) (zie ook hoger). Deze brief kan dan ook geen ander licht werpen op het standpunt van het Commissariaat-generaal zoals beschreven in bovenstaande appreciatie. Bijgevolg kan ook dit document deze beslissing niet beïnvloeden.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat u er niet in slaagt uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aan te tonen ten opzichte van uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. In verband met de vaststelling van verwerende partij dat verzoekende partij geen enkel begin van bewijs heeft aangebracht ter bevestiging van haar verwantschap met de gebroeders M. terwijl dit van haar verwacht kan worden daar verzoekende partij verklaard heeft een hechte band met de gebroeders te hebben, voegt verzoekende partij een kopie van de huwelijksakte van M. M. en de zus van verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift toe (bijlage 3) en benadrukt dat dit aantoont dat M. M. de schoonbroer van verzoekende partij was.

2.2.3.2. De Raad merkt op dat voormeld document een kopie betreft en dat aan fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat deze gemakkelijk door knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kunnen worden (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624).

Verder stipt de Raad aan dat het ontbreken van elk begin van bewijs aangaande het verwantschap van verzoekende partij met de gebroeders M. niet als een losstaande overweging mag worden geïnterpreteerd. Immers, de motivering van verwerende partij dient als een geheel te worden gelezen en niet als een samenstelling van aparte componenten die elk op zich het eindresultaat van de bestreden beslissing kunnen dragen. Het zijn de vastgestelde onaannemelijkheden in het asielrelaas van verzoekende partij, in het bijzonder dat zij nog 6 jaar na de dood van T. M. en 8 jaar na de ontvoering van M. M. plots vervolgd zou worden omwille van haar verwantschap met de broers M. en dat luitenant C. het risico zou hebben genomen verzoekende partij zomaar te laten gaan gezien de moeite die de autoriteiten zich nog getroostten om haar 6 jaar na de dood van T. nog te pakken te krijgen, het vermoeden dat de door verzoekende partij aangebrachte convocaties vervalst zijn, de onwetendheid in hoofde van verzoekende partij over de verdere evolutie van haar problemen en het gebrek aan initiatief hieromtrent, haar ongeloofwaardige verklaringen aangaande haar reisroute, gecombineerd met de vaststelling dat zij ondanks de door haar beweerde hechte band met de gebroeders M. geen enkel begin van bewijs kan voorleggen van haar verwantschap met deze broers, die leiden tot de conclusie dat de problemen van verzoekende partij met haar autoriteiten een leugenachtig karakter kennen.

2.2.4.1. Daar waar verwerende partij motiveert dat het ongeloofwaardig is dat verzoekende partij nog in 2012 oftewel 6 jaar na de dood van T. M. en 8 jaar na de ontvoering van M. M., plots vervolgd zou worden omwille van haar verwantschap met de gebroeders M. omdat nog naar verborgen wapens zou worden gezocht, zeker daar nog voor de dood van T., in 2006, bij haar thuis meerdere huiszoekingen werden gehouden, maar dat er sindsdien geen huiszoekingen meer werden gehouden, voert verzoekende partij in haar verzoekschrift aan dat het motief van de politiediensten om zoveel jaar later het dossier opnieuw leven in te blazen geld kan zijn. Verzoekende partij stond bij de politiediensten immers gekend door haar band met de gebroeders M., waardoor de politiediensten zich konden verschuilen achter dit oude onderzoek om verzoekende partij zo onder druk te zetten hen te betalen.

2.2.4.2. De stelling van verzoekende partij dat het motief van de politiediensten om verzoekende partij nog in 2012 plots te vervolgen omwille van haar verwantschap met de gebroeders M. geld kan zijn, maakt een loutere *post-factum* verklaring uit die bovendien tegenstrijdig is met haar eerdere verklaringen dienaangaande. Wanneer aan verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal van 8 juni 2012 wordt gevraagd waarom de autoriteiten zes jaar zouden wachten vooraleer verzoekende partij te vervolgen verklaart zij immers het volgende: *“Het gaat namelijk over promotie van de ambtenaren tijdens hun carrière en ze willen hogerop kruipen in de hiërarchie en om een stap hogerop te zetten moeten ze iets bewijzen; (...)”* (administratief dossier, stuk 3, gehoorverslag CGVS d.d. 08/06/2012, p. 11). Verzoekende partij geeft geenszins aan dat de reden van haar vervolging geld zou zijn. Het betoog van verzoekende partij is derhalve flagrant strijdig aan haar desbetreffende verklaringen afgelegd bij het gehoor op het Commissariaat-generaal. Dit gebrek aan eenduidigheid bevestigt dan ook de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van het gegeven dat zij plots nog in 2012 zou worden vervolgd omwille van haar verwantschap met de gebroeders M.

2.2.5.1. Inzake het door verwerende partij geuite vermoeden dat de door verzoekende partij aangebrachte convocaties vervalst zijn, betoogt verzoekende partij dat het weinig aannemelijk is dat zij deze convocaties vervalst zou hebben. Er kan eerder aangenomen worden dat dit een materiële vergissing is van de autoriteiten. Het is immers zeer ongeloofwaardig dat verzoekende partij haar eigen naam fout zou hebben geschreven op de convocaties.

2.2.5.2. De Raad wijst er wederom op dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van aparte componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vaststellingen omtrent de door verzoekende partij aangebrachte convocaties die hebben geleid tot het ontstaan van een vermoeden dat de convocaties vervalst zijn. Naast de vaststelling dat in de linkerbovenhoek in de plaats van het patroniem van verzoekende partij niet Sl. maar Ss. staat geschreven, legde verzoekende partij immers inconsistente verklaringen af aangaande de datum van de convocaties, ontbreekt op beide convocaties de stempel/hoofdding van de uitgevende instantie in de linkerbovenhoek en staan in plaats daarvan de naam en het adres van verzoekende partij ingevuld met onmiddellijk daaronder het adres van de instantie waar verzoekende partij zich moest vertonen zonder verdere duiding van desbetreffende instantie, zijn beide convocaties niet ondertekend, wordt er op geen van de convocaties de datum van uitgifte vermeld en bestaat er een vermoeden dat de convocaties fotokopies betreffen gezien de zichtbare lijn aan de linkerkant van elke convocatie die doorloopt. Daar waar verzoekende partij stelt dat het gegeven dat haar patroniem verkeerd wordt vermeld het net weinig aannemelijk maakt dat verzoekende partij de convocaties vervalst zou hebben aangezien het ongeloofwaardig is dat zij haar eigen naam fout zou hebben geschreven op de convocaties, wijst de Raad erop dat de foute vermelding van de naam van verzoekende partij geenszins uitsluit dat de convocaties vervalst zouden zijn daar de convocaties kunnen vervalst zijn door een andere persoon dan verzoekende partij. Ten slotte merkt de Raad nog op dat in de convocaties niet vermeld staat in welke hoedanigheid verzoekende partij wordt opgeroepen, aangaande welke zaak zij wordt opgeroepen en waarom zij wordt opgeroepen. De Raad ziet dan ook niet in welke bewijswaarde aan de convocaties kan worden gekoppeld.

2.2.6.1. Wat betreft de motivering van verwerende partij dat verzoekende partij niets wist te vertellen over de evolutie van haar problemen na haar vertrek uit het thuisland terwijl verwacht wordt dat zij vanuit België tracht maximaal informatie te bekomen over de verdere evolutie om zo haar actuele vrees in te schatten en op de hoogte te blijven van de evolutie van haar persoonlijke problemen, werpt verzoekende partij op dat, in tegenstelling tot wat verwerende partij beweert, zij niet veel andere communicatiemogelijkheden heeft om in contact te blijven met haar ouders naast telefonische communicatie. Uit vrees dat haar ouders in de problemen kunnen geraken, durft verzoekende partij nooit te lang met haar ouders telefonisch contact te hebben. Verder haalt verzoekende partij aan dat zowel haar moeder als haar vader op vraag van verzoekende partij elk een brief gestuurd hebben,

samen met een kopie van hun identiteitskaart, om de situatie in Tsjetsjenië uit te leggen. Hierin verklaren zij dat hun zoon gevaar zou lopen indien hij zou terugkeren naar Tsjetsjenië en dat dit derhalve geen oplossing is. Verzoekende partij voegt de brieven van haar ouders en de kopies van hun identiteitskaarten als bijlage bij haar verzoekschrift toe (bijlage 4-7). Ten slotte merkt verzoekende partij op dat zij via het internet probeert op de hoogte te blijven van de situatie in Tsjetsjenië.

2.2.6.2. De Raad acht het zeer bevreemdend dat verzoekende partij enerzijds in haar verzoekschrift beweert niet veel andere communicatiemogelijkheden te hebben naast telefonische communicatie, maar anderzijds stelt dat haar beide ouders haar een brief hebben gestuurd en dat zij via het internet probeert op de hoogte te blijven van de situatie in Tsjetsjenië. Verzoekende partij geeft zodus zelf aan dat zij wel degelijk over andere communicatiemiddelen beschikt dan de telefoon, zoals het internet en de post, en dat het bovendien ook mogelijk is gebruik te maken van deze communicatiemiddelen. De ouders van verzoekende partij bleken immers wel in staat te zijn een brief te sturen aangaande de situatie in Tsjetsjenië. De Raad ziet dan ook niet in waarom verzoekende partij geen gebruik heeft gemaakt van deze communicatiemogelijkheden om concrete informatie te verkrijgen aangaande de verdere evolutie van haar problemen. Desbetreffende motivering van verwerende partij blijft derhalve onverminderd overeind.

Wat betreft de brieven van de ouders van verzoekende partij en de kopies van hun identiteitskaarten die verzoekende partij toevoegt als bijlage bij haar verzoekschrift (bijlage 4-7) stelt de Raad vast dat deze documenten niet gesteld zijn in de taal van de rechtspleging en niet zijn vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling. In toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een dergelijke vertaling deze documenten niet in overweging.

Bovendien merkt de Raad op dat aan documenten die ter ondersteuning van een voorgehouden asielaanvraag worden bijgebracht enkel bewijswaarde kan worden toegekend voor zover deze gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat *in casu* niet het geval is.

2.2.7.1. Aangaande het vermoeden dat verzoekende partij haar binnenlands paspoort probeert achter te houden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over de eventuele uitreiking van een internationaal paspoort te verzwijgen, meent verzoekende partij dat haar identiteit meer dan voldoende blijkt uit de in het kader van haar asielaanvraag neergelegde documenten, namelijk een kopie van enkele bladzijden uit haar intern Russisch paspoort, haar geboorteakte, haar rijbewijs, haar rijbekwaamheidsattest, haar rijkschoolopleidingsattest, haar bestuurderskaart, haar diploma van het middelbaar onderwijs en het attest ter bevestiging van het afleggen van het staatsexamen. Verzoekende partij heeft dan ook geen enkele reden om haar intern Russisch paspoort achter te houden aangezien haar identiteit meer dan duidelijk vaststaat.

2.2.7.2. Bovenstaand argument van verzoekende partij gaat klaarblijkelijk voorbij aan de inhoud van de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt de identiteit van verzoekende partij geenszins door verwerende partij betwist. Verwerende partij stelt op geen enkel moment dat door het ontbreken van het binnenlands paspoort van verzoekende partij de identiteit van verzoekende partij in vraag wordt gesteld. Daarentegen wordt wel gesteld dat wordt vermoed dat verzoekende partij haar binnenlands paspoort probeert achter te houden voor de Belgische asielinstanties om zo de daarin vervatte informatie over de eventuele uitreiking van een internationaal paspoort te verzwijgen. Bovenstaand argument vormt dan ook geen enkele weerlegging van desbetreffende motivering.

2.2.8. Ten slotte stelt de Raad vast dat de door verwerende partij vastgestelde onaannemelijkheid dat luitenant C. het risico zou hebben genomen om verzoekende partij tegen een vrij geringe betaling zomaar te laten gaan gezien de moeite die de autoriteiten zich nog getroostten om verzoekende partij maar liefst 6 jaar na de dood van T. nog te pakken te krijgen door verzoekende partij in haar verzoekschrift ongemoeid wordt gelaten waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

2.2.9. De ontstentenis van bewijs van de verwantschap van verzoekende partij met de gebroeders M., de onaannemelijkheid dat verzoekende partij nog in 2012 – 6 jaar na de dood van T. M. en 8 jaar na de ontvoering van M. M. – plots vervolgd zou worden omwille van haar verwantschap met de gebroeders M. omdat nog naar verborgen wapens zou worden gezocht, de onaannemelijkheid dat luitenant C. het risico zou hebben genomen om verzoekende partij zomaar te laten gaan, de duidelijke aanwijzingen dat de door verzoekende partij aangebrachte convocaties vervalst zijn, de onwetendheid van verzoekende partij over de verdere evolutie van haar problemen en het gebrek aan initiatief hieromtrent, het vermoeden dat verzoekende partij haar binnenlands paspoort probeert achter te houden voor de

Belgische asielinstanties en ten slotte haar ongeloofwaardige verklaringen aangaande haar reisroute verhinderen terecht enig geloof te hechten aan dit relaas en laten niet toe verzoekende partij de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) toe te kennen.

2.2.10. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij laat desbetreffende motivering van verwerende partij ongemoeid waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT